3. neděle velikonoční
19. duben 2015
číslo 16.
ročník X.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

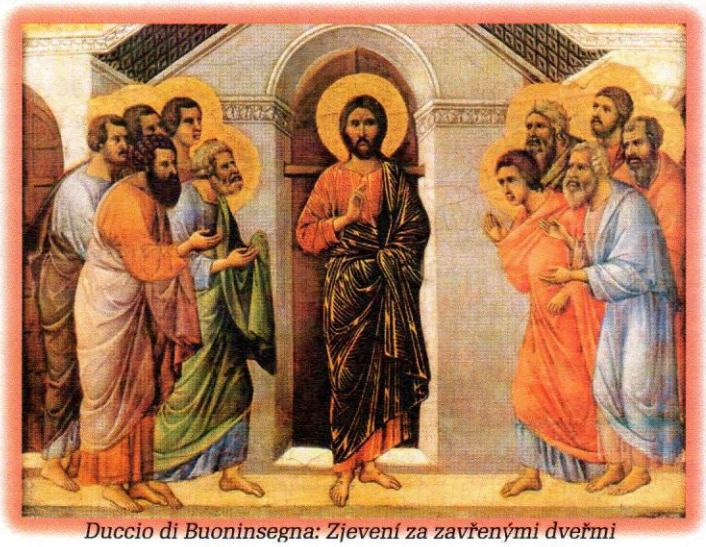
Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdejte mu velkolepou chválu. Aleluja. (Žl 66,1-2)

1. čtení: Sk 3,13-15.17-19 2. čtení: 1 Jan 2,1-5a Ev.: Lk 24,35-48

Žl 4 **Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!**

POZNAT PÁNA

Na chrámové nádvoří se sbíhají lidé. Zpráva o zázračném uzdravení, kterým Petr a Jan místo almužny obdarovali chromého žebráka (srov. Sk 3,1-10), se rychle šíří. Připoj se k tomuto zástupu a vyslechni vysvětlující slova apoštola Petra. To Boží Syn projevil svou dobrotivost, tentýž Svatý a Spravedlivý, který za svého života uzdravil tolik nemocných, a přece se ho Židé zřekli, ačkoliv se Pilát rozhodl, že ho propustí. Tato Petrova výtka se však netýká jen Židů. Je určena i tobě. To, o čem je zde řeč, je podstatou každého hříchu. Kdykoliv hřešíš, je to obměna toho, co se událo na Pilátově dvoře. Pokus se domyslet, v čem spočívá hrůza a zvrácenost hříchu: posíláš na smrt Vůdce života a pro vraha žádáš milost. Každý hřích je zavržením Boha, který je dárcem života, a upřednostněním Vraha, který je lhářem od počátku (Jan 8,44;). Není to ta nejabsurdnější záměna, která odmítá Boha, jehož milosrdenství je tak bezmezné, že ani největší lidská zloba nemůže zvrátit jeho božský plán? Vždyť právě z toho, co lidé svým činem na Kalvárii způsobili, vytryskl pramen milosti pro jejich záchranu. Jak je možné, že dochází k tak úděsné konfrontaci, při které stojí proti sobě na jedné straně zvrácenost a zloba hříchu a na druhé straně láska a dobrota Pomazaného, který musel trpět? Petr má pro to jedno vysvětlení: Udělali jste to z nevědomosti. Ne každá nevědomost však může být omluvou. Existuje nevědomost, která je sama o sobě váž-

Duccio di Buoninsegna: Zjevení za zavřenými dveřmi

ným proviněním: je to záměna, při které člověk upřednostňuje svou „pravdu" před skutečnou pravdou, se kterou přichází Pán. Zamysli se nad tím, zda netrpíš nevědomostí, která pramení z tvé jistoty, že si vystačíš s tím, co sám znáš a víš. Chceš-li z dnešního setkání s Ježíšem odejít proměněn, pros jej nejdříve, aby ti dal poznat záludnost takové nevědomosti. Není totiž nikoho jiného, kdo by mohl otřást tvou sebejistotou, která ti brání poznat doopravdy Pána. Můžeš se o tom právě přesvědčit ve Večeřadle. Je už večer velikého prvního dne a učedníci stále přebývají za zavřenými dveřmi. Vytvářejí si lidské bezpečí podle svého. Z čeho pramení jejich strach? Ještě dříve než zavřeli dveře před Židy, zavřeli svou mysl a své srdce před poznáním pravdy. Už když k nim Pán promlouval před svým utrpením, na nic se neptali, byli si jisti, že pochopili, co je třeba, a vnímali Ježíšova slova sotva na půl ucha. A nyní, protože dávají přednost jen vlastnímu přesvědčení, nechtějí uvěřit těm, kterým se mezitím dostalo milosti zjevení a daru poznání. Dnes přišli svědkové, kteří Ježíše viděli živého: ženy od hrobu, Petr, dva učedníci, kteří ho poznali při lámání chleba. Ale uzavření učedníci jejich svědectví neberou vážně. Proč jim nevěří? Museli by od základu změnit své dosavadní názory, ale k tomu nemají odvahu, protože se v nich příliš zabydleli. Ale k čemu je taková lidská sebejistota, když v rozhodujících okamžicích evidentně a opakovaně selhává? Ve čtvrtek v noci při prvním Ježíšově pokoření skončila zbabělým útěkem a nyní, když stanou tváří v tvář živému a oslavenému Spasiteli, místo radosti upadnou do strachu: nejsou schopni ho poznat a myslí si, že vidí ducha. Pouč se z toho, v čem spočívá nebezpečí nevědomosti, která ohrožuje i tebe. Tím, že spoléháš nadmíru na své jistoty a přesvědčení, že věříš jen svým představám, nejsi připraven přijmout Pána tak, jak se chce k tobě přiblížit. Dokud čteš Písmo a naslouchášjeho slovu s vnitřním postojem, který si vybírá jen to, co vyhovuje tvému smýšlení a potvrzuje tvé přesvědčení a tvá přání, nezabýváš se ve skutečnosti ani Písmem, ani Pánem, ale jen sebou a svým sebe zalíbením. Dokonce i tvoje bohopocta se může nakonec zvrátit jen v domnělou, když spíše než pokornou úctou k Bohu je vedena sebeuspokojením ze zbožných úkonů a forem, ve kterých jsi našel zalíbení. Je mnoho těch, kteří se domnívají, že se obrátili tím, že poznali Ježíše, ale ve skutečnosti si jen přizpůsobili jeho obraz svým vlastním představám. Abys mohl poznat Pána, musíš také poznat sebe. Uznat do všech důsledků, že se tu setkává nekonečná všemohoucí moudrost a láska s tvojí hříšnou nevědomostí, nicotou a slabostí. Obrátit se znamená opustit nezdravou a zaslepující důvěru v sebe a svou sebejistotu, abys byl schopen bezmezné otevřenosti a důvěry v Pána. Ten, kdo se zcela odevzdá Ježíši, nemusí se bát nedůvěry v sebe samého. Neboj se ani toho, jestliže ti Ježíš ukáže, že celý tvůj dosavadní život byl poznamenán sebeklamem, a vyměň ho za nový začátek v pravdě svého Pána, aby byla v tobě Boží láska přivedena k dokonalosti. Až budeš opravdu znát Ježíše, nebude ti těžké zachovávat žádné jeho přikázání. Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?" Pane, ukaž mi svou jasnou tvář. (Žl 4)

(bratr Amadeus, Světlo 17/2009)

Církev se směje

Pepíček ještě neměl tři roky, ale už chodil s rodiči do kostela. Když jednou viděl, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: „Až umeje nádobí, tak půjdeme domů, viď."

KOUTEK PRO DĚTI

33. Izajášova proroctví

Prorok Izajáš řekl, že se Izraelité kvůli svým hříchům dostanou do zajetí. Kromě toho ale také prorokoval, že se někdy v budoucnu narodí Mesiáš, který lidi vysvobodí z hříchu a smrti.

Dnes si povíme opět o proroku Izajášovi. Hospodin si ho vybral, aby jeho jménem mluvil k lidem. Dal mu i nahlédnout do budoucnosti. To, co oznámil Izajáš Izraelitům od Hospodina, tomu v Bibli říkáme proroctví.

Od proroka Izajáše máme proroctví zrovna několik. Dvě jsou ale považována za nejdůležitější. První proroctví nebylo pro Izraelity moc dobré. Izajáš tehdy oznámil, že Izraelité budou vyhnáni ze své země a odvedeni do země cizí. Tam se z nich stanou otroci cizího krále. A to kvůli jejich špatnému chování. Izraelité si totiž už tolikrát nedali říci a místo Hospodinu věřili vymyšleným bůžkům a modlili se k nim. O Hospodinu dokonce řekli, že nepotřebují jeho ochranu a na všechno si vystačí sami. K Hospodinu se otočili zády.

Druhé proroctví bylo úplně jiné. Bylo totiž dobré. Izraelité z něj měli velikou radost. Proroctví znělo takto: „Lid, který chodil ve tmě, uvidí veliké světlo. Někdy v budoucnu se narodí mladé dívce dítě, které pojmenuje Emmanuel (to znamená Bůh je s námi). Stane se z něj veliký a silný král. V jeho království budou všichni lidé šťastní a už si nikdy nebudou ubližovat."

První Izajášovo proroctví se vyplnilo, když babylonský král Nebúkadnesar zaútočil se svým vojskem na Izraelity a vtrhl do města Jeruzaléma. Vojsko tu všechno zničilo, dokonce zbořilo i Hospodinův chrám. Ukradli, co jim přišlo pod ruku, dokonce i vzácné nádoby z Hospodinova chrámu. Izraelity pak odvlekli do babylonské říše, kde z nich udělali své otroky. Říkáme tomu, že se Izraelité dostali do babylonského zajetí. Tehdy všichni Izraelité litovali svého špatného chování a prosili Hospodina o odpuštění. Modlili se, aby se brzy vyplnilo druhé proroctví a na svět přišlo to vzácného dítěte, které se stane jejich králem a vysvobodí je z tohoto trápení.

Druhé proroctví se také vyplnilo, ale až o mnoho let později. Vyplnilo se ve městě Betlémě v chudé stáji. Tam se narodilo dlouho očekávané dítě, za které se Izraelité mnoho let modlili. Věděl bys, kdo je to dítě? Pokud jsi uhádl, že je to Pán Ježíš, tak máš pravdu. On se narodil mladé dívce Marii. V té chvíli přišel na svět Bůh jako člověk, kterého se nemusí nikdo bát.

Nejsme jen někým z davu

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že ie kámen od hrobu odstraněn. (J 20,1)

Je to zvláštní příběh oné Marie z Magdaly, známé obecně jako Máří Magdaléna. Byla to bohatá, krásná žena a byla známá svým rozmařilým životem.

Až jednou se vydala za Ježíšem. To setkání bylo pro ni nezapomenutelné, změnilo jí život. Patrně i proto, nebo především proto, že ačkoli jí mnozí „spravedliví a pravověrní" opovrhovali, Ježíš jí dal najevo svou lásku a přijal ji bez podmínek.

Události ale dostaly nečekaný spád. Ježíš byl ukřižován a pohřben. Mariina naděje se tak změnila ve zmatek.

O velikonočním ránu, třetí den poté, co Ježíš zemřel a byl položen do hrobu, se ještě za tmy vydala Marie k Ježíšovu hrobu. Stýskalo se jí po tom, kdo dal jejímu životu smysl. Aspoň chtěla být u jeho hrobu. Hrob byl ale prázdný.

Příběh však pokračuje dál. Ježíš se objevuje u hrobu a zavolá Marii jejím jménem. Ona ho poznává svým srdcem. Z toho, že Ježíš Marii oslovil jménem, můžeme poznat Mariinu jedinečnost, kterou u Ježíše měla.

I každého z nás zná Ježíš jménem, nejsme jenom někým z davu.
Stojí za to se za Ježíšem vydat, nechat ho proměnit náš život a užívat si svou jedinečnost u něj.

I toto je část radostné zprávy Velikonoc.

Bůh Hospodin mě povolal od matčina lůna, již v mateřském životě mě nazval jménem.
(Iz 49,2)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 19. 4. do 26. 4. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle velikonoční **19. 4.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Josefa a Žofii Žemlovy, rodiče, sestry, živou rodinu a dvo a za rodiče Huňátovy
	Černotín	**9:30**	Za Marka Tomečku a živou a † rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † Zdeňka Vašíčka, rodiče, živou a † rodinu Vašíčkovu
Pátek 24. 4. *sv. Jiří*	**Hustopeče**	**18:00**	Za † Libuši Šmerdovou a živou rodinu
			Za † Dalibora Škodu a živou rodinu
Sobota 25. 4. *Sv. Marek, evangelista svátek*	**Černotín**	**18:00**	Za živou a † rodinu Ryškovu a Grygarovu
4. neděle velikonoční **26. 4.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Marii Pajdlovou, manžela a živou rodinu
	Špičky	**9:30**	Za Radmilu Vašínkovou a živou rodinu
	Patrocinium **Bělotín**	**11:00**	Za živé a † farníky a občany Bělotína

Ohlášky:

* Zkouška malé schóly bude v pondělí 20. 4. v 16^{00} hod. v muzikantské zkušebně.
* V pátek 24. 4. po mši svaté bude v Hustopečích na faře společenství modlitby a četby Písma svatého. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.
* V sobotu 25. 4. v kostele ve Špičkách bude slavena u příležitosti volební kapituly společenství Sekulárního františkánského řádu z Přerova v 10^{00} hod. mše svatá, kterou bude celebrovat P. Gabriel Miroslav Kubík, OFM z Moravské Třebové. Zúčastnit se může každý!
* Všichni jste srdečně zváni na VELIKONOČNÍ KONCERT 26. dubna v 16^{00} hod. v hustopečském kostele. Zpěv: Magdalena Vlasáková, varhany: Ondřej Mucha.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.